

НОРВЕЗЬКИЙ МІЛЬЯРДЕР: ЧОМУ БІЛЬШІСТЬ ПРОГНОЗІВ МАРНІ

У 1996 році Крістіан Рінгнес, мільйонер, постав перед головною проблемою розвинених країн — йому бракувало простору.

Рінгнеса, одного з найбагатших людей Норвегії, знали як ексцентричного бізнесмена й колекціонера творів мистецтва, родина якого понад сто років тому заснувала найбільшу броварню в країні. В Осло, своєму рідному місті, Рінгнес має кілька ресторанів та музеїв. А ще він пожертвував 70 млн доларів на створення величезної скульптури й парку відпочинку, що його відкрили 2013 року.

За вдачею Рінгнес — колекціонер. За кілька десятиліть він зібрав одну з найбільших художніх колекцій у світі. Хоча його справжня спадщина — це дещо справді унікальне: усе життя він одержимий колекціонуванням міні-пляшечок з-під алкоголю.

Ця зацикленість на міні-пляшечках у Рінгнеса виникла в 7 років, коли він отримав незвичайний подарунок від батька: напівпорожню мініатюрну пляшку. Думки про цей подарунок спонукали його зібрати найбільшу незалежну колекцію пляшечок, у якій понад 52 тис. мініатюрних екземплярів.

Та, на жаль, його одержимість, яка тривала протягом десятиліть, зрештою натрапила на нездоланного противника — дружину Деніс.

Подійкують, Деніс не дуже раділа безладу через усі ці пляшечки в будинку.

Після кількох років очікувань вона поставила ультиматум: або Рінгнес придумає, куди прибрати ці пляшки, або вона їх продаватиме.

Як завзятий колекціонер, Рінгнес не припускав думки, що всю колекцію доведеться продати, тому знайшов ідеальне й очевидне рішення, що відповідало його статкам і способу життя.

Він створив музей.

«Людина для колекцій»

Сьогодні галерея *Mini Bottle* у центрі Осло — один із найхімерніших музеїв, який значиться в усіх туристичних путівниках та світових переліках пам'яток Скандинавії.

Крім того, що в ньому розміщується вся колекція міні-пляшок Рінгнеса, у музеї працює ресторан, тож ця галерея є привабливим місцем для заходів.

Ми якраз були в цьому ресторані, коли я дізнався про особу Рінгнеса і його історію.

Одного разу я приїхав в Осло на конференцію, і її організатори влаштували екскурсію до галереї *Mini Bottle*, яка завершилася вечерею.

Це місце виправдало свою химерну репутацію.

Вхід до музею зроблено у формі пляшки, він веде до вестибюля з водоспадом із шампанського. Коли переходиш із зали в залу, помічаєш: кожна з них вирізняється музикою, спеціальним освітленням й унікальними запахами.

Від перших хвилин екскурсії стало зрозуміло, що ця галерея являє собою щось більше, ніж просто ряди пляшок, безладно розташованих уздовж стін.

Як і в усіх відомих музеях, кожна зала галереї *Mini Bottle* ретельно зорганізована.

Міні-пляшечки згруповано в окремих тематичних кімнатах, від бордельних номерів — як на вулиці Червоних ліхтарів із міні-барами до Кімнати Жахів — з пляшками, де начебто плавають щури та хробаки.

Була й кімната у стилі джунглів, кімната з відомими постановами й кімнати, оформлені в тематиці спорту, фруктів, птахів, циркових вистав та окультизму.

Навіть була ціла кімната із серією порцелянових синіх будиночків *KLM*, точніше, з низкою мініатюрних голландських пляшечок у формі будиночків, що їх пасажиром авіалінії *KLM* видавали понад 50 років.

У всіх залах галереї зазвичай понад 12 тис. пляшок.

А решту зберігають у сховищі музею й виставляють за потреби.

Ба навіть у гомоні можна знайти сенс

Галерея *Mini Bottle* демонструє лише 20 % колекції Рінгнеса за одну експозицію та дбайливо зберігає решту. Такий порядок

Маю 52 500 мініатюрних пляшок у музеї в Осло. Вони зовсім непотрібні. А втім, ми любимо колекціонувати. Нам подобається мати речі. Це людське. Якщо одного разу тебе щось захопило, ти хочеш це й починаєш колекціонувати.

Крістіан Рінгнес
(3 інтерв'ю для інтернет-журналу
Arterritory.com)

і організація роблять відвідування музею й огляд колекції ще ціннішими.

Якщо зважати на кількість інформації з медіа, під вплив якої в середньому ми потрапляємо за день, то всім нам знайома, як важко у цьому всьому гомоні відшукати щось справді вартісне.

Щоб керувати всією інформацією, треба мати стільки вмінь, як і для демонстрування пляшок, аби відвідувачі побачили потрібну історію.

Організація — це головний спосіб трансформувати гомін у якийсь сенс.

Без цієї організації сенс буде втрачено, а такий досвід важко досягнути.

Випадковий куратор тенденцій

Повертаючись додому після конференції в Осло, я зрозумів, наскільки важлива організація в моїй роботі.

Лише за кілька місяців до цього я видав свій перший огляд неочевидних трендів, натхненний думкою оприлюднити безліч ідей, які я зібрав за попередні кілька років, але про які ніколи не писав.

Сам того не тямлячи, я збирав цікаві ідеї та зберігав їх, напевно, у найнеорганізованіший спосіб, який тільки можна уявити, — навмання їх записував, друкував або вирізав із часописів і просто складав у теку.

Готуючи цей перший огляд, я прагнув описати історії, які колекціонував і які відрізнялися від того, що я зазвичай міг прочитати в ЗМІ. Моєю метою стало знайти в них сенс і зробити висновки, яких ніхто ще не помітив або не звернув належної уваги.